

tidig her i Loven sige, at forsikrede, der oppebærer Pension eller anden aarlig Understøttelse fra Stat eller Kommune, ikke kan oppebære Invalidrente. Jeg vil gerne anmode den højtærede Minister om at give mig Svar paa dette Spørgsmaal, om Forholdene ikke ligger saaledes, at en Ændring her er nødvendig; man kan ikke afkræve disse Mennesker Invalidpræmie, naar Forholdet er dette, at de i den overvejende Del af Tilfældene overhovedet ikke faar Gavn af den Forsikring, de tegner. Jeg tror, at hvis man ikke ændrer dette, vil det betyde, at man driver samtlige Statstjenestemænd ud af de statsanerkendte Sygekasser.

I § 5 er opstillet en Skala, hvorefter man opkræver den Invalidpræmie, der skal betales af de forsikrede. Jeg ved ikke, om der foreligger noget positivt Grundlag for Beregningen af denne Betaling. Der er indført 8 forskellige Satser, baserede paa forskellige Kategorier af forsikrede, og det forekommer mig velbegrunder, at jo ældre man er, naar man gaar ind i Sygekassen og vil nyde det gode, det er at være invaliditetsforsikret, des mere bør man betale.

Det var i det væsentligste det, jeg ønskede at fremføre. I § 5, næstsidste Stykke, findes der en Bestemmelse, som siger, at de efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgiveres Bidrag fastsættes til 4 Kr. 80 Ø. for hver hos dem beskæftiget Helaarsarbejder. Jeg forstaar Begrebet Helaarsarbejder saaledes, at hvis f. Eks. en Mand har 100 Arbejdere om Sommeren, men 50 om Vinteren, skal han betale for 75 Helaarsarbejdere. Jeg antager, det skal forstaas saaledes, men jeg ved ikke, hvor vidt man vil udstrække Begrebet. Jeg ved ikke, hvordan Forholdet vil stille sig, hvis f. Eks. en Mand har en Medarbejder i et halvt Aar; om man saa vil sige, at vedkommende har en Arbejder, som arbejder hos ham et halvt Aar, og saa er der ingen Helaarsarbejder, men en Halvaarsarbejder, og saa skal Forholdet være det, at han i Stedet for 4 Kr. 80 Ø. skal betale 2 Kr. 40 Ø. Jeg ved ikke, om den Fortolkning er rigtig, men jeg beder den højtærede Minister give mig Besked derom; der er jo en hel Del Mennesker, som har Medhjælp, men som ikke har det hele Aaret igennem.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagene til hurtig og velvillig

Behandling. Vi for vort Vedkommende mener altsaa, at selv om de Principper der laa til Grund for de tidligere Lovforslag, i nogen Grad er fravegne, frembyder de Lovforslag, som her er forelagte, saa store Fordele, at vi hellere end gerne skal være med til at gennemføre dem saa hurtigt, som det overhovedet er muligt.

Formanden: Forhandlingerne afbrydes her.

Tingets næste Møde holdes Tirsdag den 15. Marts Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

- 1) *Fortsættelse af første Behandling af:*
Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser.
- 2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Invalidforsikring.
- 3) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Ændring i Fattigloven.
- 4) *Anden (sidste) Behandling af:*
Indstilling angaaende Statsregnskabet for Finansaaet 1918—19.
- 5) *Tredie Behandling af:*
Forslag til Lov om Opførelse af en Møntbygning.
- 6) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Ændringer i Kapitlerne 4, 5 og 6 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, jfr. Lov Nr. 706 af 22. December 1920.
- 7) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Kapitelstakstens Fastsættelse.
- 8) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Udøvelse af Dyrlægevirksomhed i de sønderjydske Landsdele.